

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

01
891.451

Book No.

~~D-61b~~ D:554.6

N. L. No.

Copy 1

MOIPY-84-24 LNL/54-24-5-57-50,900, HIT

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna will be charged for each day the book is kept beyond a month.

10. 3. 58.

N. L. 44.

MOIPC—55—35 LNL/55—3-4-51—20,000.

29 5/16

ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାନ ଶୁକ୍ଳ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷାବଳୀ
ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ।

CALCUTTA

PRINTED AND PUBLISHED BY P. SINGH AT THE
ANGLO-BENGALEE PRESS, 53, BANGALORE

1916

ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇଟଙ୍କା ମାତ୍ର ।

ଭୂତ ବୋଲି ।

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକାଶିତ ନାମେ ଶୁଭା । ସୁତମୁଖ ଶାବତରେ
 କଲେ ଦବି ଯୁକ୍ତା । ୧ । ଧୂପ ଗାଥ ନିରବେଶ୍ୟ ଗନ୍ଧ ସ୍ଥଳ ଦେଲେ ।
 ନବରାଜିବାଲା ନେଇ ବଣେ ଲମ୍ବାଇଲେ । ୨ । କୁଦକୃଷ୍ଣ
 ହୋଇବା ବୋଲନ୍ତି ନୃପରେ । ମହାଦେଈବାନା ମୋତେ ଅନୁ-
 ଗ୍ରହ କର । ଭ୍ରମବଦ୍ଧ ଚକ୍ରସ୍ତ ବିପ୍ଳବା ଦୟା ଦାଣୀ । ମହାପ୍ରାପ୍ତ
 ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଶ୍ରଦ୍ଧା କଥା ଶୁଣି । ୪ । ଗୋଲକ୍ଷଣ ଗୋପାଳି ଦେଖ
 ଦାଶରଥୀ । ଗୋପ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିନୋଦ କଲେ ଯେ ଚରଣେ । ୫ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣେଶା ଗଲେ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ବନମାଳୀ । ତେମନ୍ତ ପ୍ରଭାରେ
 କୃଷ୍ଣ କଲେ ଛବିଦେଲି । ୬ । ଏହା ମୋତେ ମୁଖି ବିହରେ
 ସଜାମ୍ଭା । ମହାପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଶ୍ରଦ୍ଧା କଥା ଶୁଣି । ୭ ।
 ସୁତମୁଖ ଦୋରେ ପ୍ରକାଶିତ ନୃପଦେବ । ଯାହା ଶୁଭା କଲ ଗାହା
 ଶାବତରେ ଶୁଣ । ୮ । ଏତମନ ହୋଇ ଯୁଗ ଅଭିମନ୍ୟୁବଳା ।
 ଗୋପଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କଥା ଏ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବାଲିଲଳା । ଅବ ଅନ୍ତ କଥା
 ଯେ ଅନ୍ତ ଅନ୍ତମୟେ । ଚିତ୍ତିବିକଳ ଭୋତେ ବିପ୍ଳବା କଥାଏ ।

ଏତଦେବେ ଶବ୍ଦଂ ନିବନ୍ଧନମ୍ବେ ସୁଦେ । ତାଂଶ୍ଚ ଚୁମ୍ବି ଦେବୀ
 ଶ୍ରେୟଃ ପ୍ରାପ୍ନୋତ୍ତି ଗତେ । ଅନ୍ତରାୟ ଶବ୍ଦଂଶ୍ଚ ଦେବୀଂ ପଦମାତା ।
 ଅତଃ ଦୋର ସୁଦୟ ଦେବୀ ଶିର୍ଷି ପଦମାତା । ୧୮ । ଶ୍ରେୟଂ
 ଦୋରମେ ଶ୍ରୁତ୍ୱ ଦେବେଦେବେ ଶିବଂ । ଅସ୍ମି ନାସ୍ମି ନାମନ
 ଶବ୍ଦଂ ପଦମ୍ବର । ୧୯ । ଶବ୍ଦଂ ଦୋରମେ ଦେବୀ ଶ୍ରେୟଂ
 ପାଦେ । ଅତଃ ଯେ ଶବ୍ଦଂ ପଦମ୍ବି ଦୋର ସୁଦେ । ୨୦ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରା ଶବ୍ଦଂ ଦୋରମେଶ୍ଚ ଶ୍ରେୟଂ ପଦମ୍ବର । ଶୁଭମୟ ଦୋରମେ
 ଶ୍ରେୟଂ ପଦମ୍ବର । ୨୧ । ଏତାଂଶ୍ଚ ଶ୍ରେୟଂ ଯେ ଦେବେ
 ଶିବମାତା । ଶବ୍ଦଂ ଦୋରମେ ପଦମ୍ବର ଦୋରମେ । ୨୨ ।
 ଦେବ ଶୁଭ ଶ୍ରେୟଂ ଦୋରମେ ପଦମ୍ବର । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଶ୍ରୁତ୍ୱ ପଦମ୍ବର ଦୋର । ୨୩ । ଦେବେ ଯେ ଶ୍ରେୟଂ ଦୋରମେ
 ଶବ୍ଦଂ ପଦମ୍ବର । ୨୪ । ଅନ୍ତେ ଶବ୍ଦଂ ଶିର୍ଷି ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରା ଗତେ । ୨୫ ।
 ଅନ୍ତରାୟ ଶବ୍ଦଂ ଯେ ଶ୍ରେୟଂ ପଦମ୍ବର । ଶବ୍ଦଂ ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଶ୍ରେୟଂ ପଦମ୍ବର । ୨୬ । ଅନ୍ତରାୟ ଶବ୍ଦଂ ଦୋରମେ ଏତ-
 ଶ୍ରେୟଂ । ଦେବେଦେବେ ଦୋରମେଶ୍ଚ ଶିବଂ ଦୋରମାତା । ୨୭ ।
 ପଦମ୍ବରୀଶ୍ଚ ଦେବେ ଅନ୍ତରାୟ ଶ୍ରେୟଂ ପଦମ୍ବର । ଦେବେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେଶ୍ଚ ଦୋରମେ । ୨୮ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୨୯ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୦ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୧ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୨ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୩ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୪ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୫ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୬ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୭ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୮ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୩୯ ।
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ଦୋରମେ ଦୋରମେ
 ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ ଦୋରମେ । ୪୦ ।

ଶୁଣି ଦେଖିଲେ ଗୋଟେ ବରଦେବେ ଯେଉଁ । ୨୮ । ଶାସୁ ଶେ
 ନକର ଗୋଟେ ନ ବଳୁ କାନ୍ଦେ । ଦୋଷକୁଣୀ ଦୋର ବଳ
 ଯେଉଁରେ ବଳେ । ୨୯ । ମୋହ ଦୋର ବର ଦୁଆ ବସୁକୁ
 ସେ ସାଥ । ଦବାଟ ଦଳିଣ ଯୋ ଶରଦେ ଥୋଇଥାଅ । ୩୦ ।
 ଦବାର ମନେ ଏବେକ ଶୁଭର ବସୁର । କୁଣ ଦବା ଅନୁରେ
 ଦୋଷୋଷେ ଦଳିର । ୩୧ । କୁସୁଦା ଶରଦେ ସେ ଶୁଣିଲେ
 ଦବାକୁ ଶୁଣି । ଦେଖୁଛା ଦବାଟ ଦଳିଲେ ଦୋଷାନୁଣୀ । ୩୨ ।
 ଯଦୁପାଶେ ଯଦୁକୁ ସୁଦର୍ଶନପାଦା । ଯଦବ ଶୁଣିଲେ ଶାସୁ
 ପଦୁରରେ ଶାସୁ । ୩୩ । ଏହୁ ଶମସୁରେ ନର ଶରୋଦାସ ଦବା ।
 ବହୁ ନ ପାରିଲେ ସେ ଅନନ୍ତପ୍ରଜାପତି । ୩୪ । କୁସୁଦାମନରେ
 ଶାସୁ ଶୋଇଲେ ଶାସୁ । ଦେବେଦେଲେ ଶୋଇଅଛୁ ଶାସୁ
 ଶାସୁ । ୩୫ । ଯଦୁଶୀକୁସୁମ ଦେଖା କୁସୁଦା କୁସୁଦା । ଶିବଦ
 ସୁଦର ଶାସୁରେ ବରଦୁଲ । ୩୬ । ଦରଦୁ ମୋହନଦେବେ ଦାବ
 ଦରେ ଧର । ଦବାଟରେ ବସୁ ସେ ମାଲରେ ନରଦର । ୩୭ ।
 ଏମନ୍ତ ଶମସୁ ଦବା କୁସୁଦା ସେ କୁଣି । ମନେ ମନେ ଶରଦ
 ଦରଦ ଦୋଷାନୁଣୀ । ୩୮ । କୁସୁଦା ଦୋରରେ କୁଣ ଅନରେ
 ଦରଦେ । ଦବାଟରେ ବାଟ ମାଧି ଶାସୁକା ମୋଟେ । ୩୯ ।
 ଶାସୁଶା ଦରଦେଶ ନର ମୋଟେ ଶୁଭ । ଦେମନ୍ତ ଦରଦ ଶୁଣି
 ଦବାଟ ଦେବ ଦେବ । ୪୦ । ଦରଦା ପାଦରେ ମୋ ନକର
 ଶାସୁ କୁଣ । ଏହୁଶୁଣି ଯେଲ ସେ ଦରଦ ବାଟ ବାଣ । ୪୧ ।
 ମରଦକୁ ଶର ସେ ଦୋରଦ ବସୁ ଦଥା । ଶାସୁକୁ ଶିବଦ
 ଦେବରେ ଶାସୁ ଦଥା । ୪୨ । କୁସୁଦା ଦରଦ ଶୁଣି ସେ ଦରଦାନ
 ଦେବ । ଶାସୁରେ କୁସୁଦା ଦରଦ ଦରଦ । ୪୩ । ଦର
 ନରେ ଦର ମୋଟେ ନ ପାରିଲେ ଦର । ନ ଲାଗିଲ ପାଦୁବ
 ଦରଦ ଦଥା ଦର । ୪୪ । ଏବେ ମନେ କୁଣ ସେବେ ଦରଦେବେ
 ଦେବ । ଶରଦ ଦୋରରେ ଶରଦ ଦେବେ ଦେବ ଦେବ । ୪୫ ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦେଶର ଲୋକମାନେ । ଦେଖିବ ଶୁଭକା
 ଉପେକ୍ଷା କୁଳାଂଶୁ ଦେବା । ୧୫୮ । କୁଳଦେବ ଚରଣ ମୋର
 ଲଭିବୁ ଏହି । ଶରଣାର୍ଥୀକୁ ଦେବ ଦେବ ଅଳ୍ପ ପଣ । ୧୫୯ ।
 ଏହାପାଇଁ ଶରଣରେ ପଡ଼େ ଶାନ୍ତି ଶୋଭା । ଦେବରେ ମନୁଷ୍ୟ ମୁଁ
 ଯେ ଲୋକୋପକାରୀ । ୧୬୦ । ଅଗ୍ନି ଅଗ୍ନିରେ ଅଳ୍ପ ପଦାର୍ଥକୁ
 ଦେଖ । ବାସ୍ତବ ମୁଁ ଦେବେ କି ମାୟାକୃତି । ୧୬୧ । ଶୁଭ-
 ମୁଖ ଦେଖିବ ଦେବ ଅଳ୍ପ ପଣ । ଦୂର୍ଘଟ ବାଧା ମୁଁ ଯେ ଦେବ-
 ଲକ୍ଷଣୀ । ୧୬୨ । ଗୋପାଳ ଦେବରେ ମୋର ଶୋଭା
 ଦିଶଇ । ତଦ୍ଵାରା ଦେଖାଇ ଅଳ୍ପ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଳ୍ପ । ୧୬୩ । ଶରଣ
 ଲୋକେ ଭାବ ଦେଖିବୁ ମାତ୍ର । ଅଳ୍ପରେ ପଡ଼ିବେ ସିଂହ-
 ଦେହପାତ୍ର । ୧୬୪ । ଦେବେ ଲକ୍ଷଣା ଅଳ୍ପ ପଣ ଏହି ଦେଖ ।
 ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିବି ମୋ କଥାର ସ୍ଵରୂପ । ୧୬୫ । ଶିବେ
 ଅଳ୍ପରେ ଅଳ୍ପ ପଦାର୍ଥ ପଡ଼େ । ଶାନ୍ତିର ଅଳ୍ପ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଦେବେ
 ମୁଖ । ୧୬୬ । ଦେବ ଯେ ଲୋକମାନେ ଦେଖିବୁ ଶାନ୍ତି ।
 ଶାନ୍ତିର ଦେଶରେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୬୭ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୬୮ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୬୯ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୦ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୧ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୨ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୩ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୪ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୫ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୬ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୭ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୮ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୭୯ । ଶାନ୍ତି
 ଶୁଭେ ଦେଖିବେ ଶୁଭେ ଯେ ଦେବ ପଣ । ୧୮୦ । ଶାନ୍ତି

ଦେହଦାତା ହସତାର ପିତର ବୃତ୍ତରେ । ଭାବ ଦେଖି ମଧୁର
 ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ । ୧୭୦ । ମହାବଳ ପାତ୍ରର ବୋଧରେ ନବ
 ବାଳୀ । ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦ ଚରଣ ଏବେ ବହୁ ବଳମାଳି । ୧୭୧ । ଚରଣ
 ଚକ୍ରିର ଏବେ ଗୁଣ ନିରାଶ । ଚିତ୍ତେ ବୋଧରେ ଏବେ ମରଣ
 ଦାଶ । ୧୭୨ । ଶକ୍ତିର ଦୋଷରେ ଶୁଣ ନ ଶୁଣ ଯେ ବହୁ ।
 ଏହିକ୍ଷଣେ ମୋର ଶରୀର ଉପାୟେ ଅଛି । ୧୭୩ । ଏ ମୋହର ବଚନ
 କୁ ଗୁଣ ଯୋ ଶୁଣ । ଏହିକ୍ଷଣେ ଆଜେ ଯେ ଦୋଷରୁ ନିରାକୃତ ହୁ
 ଶୁଣିବୁ ଅଛିରୁ ଯୋ ଏ ଦୋଷର ବହେ । ଯୋଗେ ଦେଖି
 ଚନ୍ଦ୍ରପେଶା ପାଇବ ବହେ । ୧୭୪ । ଯୋଗ ହେବେ ଶୁଣିବୁ
 ପାଇବେ ଯୋଗରୁ । ଅପେ କୃତ ଦୋଷରୁ କୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଖିବୁ ।
 ଶୁଣିବୁ ଦୋଷର ଯେ ଅବୋଧ ନାଶ ହୁଅ । ଏହା ଦୋଷ
 ପାଇବେ ଦେଖିବୁ ଏହା ଯୋଗ । ୧୭୫ । ଯେତେବେଳେ କୁ
 କୁହେ ଦୋଷର ଅବସ୍ଥା । ମହାବଳ ପାତ୍ର ମୁଁ ଯେ ଚରଣ ଶୁଣିବୁ
 ଏହାକୁ ଶୁଣିବୁ ଦୋଷରୁ ବହା । ମହା ନ ପାତ୍ରରେ ଯେ
 ମହାବୁ ମୁଁ ପିତା । ୧୭୬ । ଶୁଣିବୁ ଦୋଷରେ କୁହେ ଗୁଣ
 ଚକ୍ରିର । ଦେଖିବେ ମହାବୁ ପ୍ରଭୁ ଏହିକ୍ଷଣେ ନ ବହ । ୧୭୭ । ଶକ୍ତି
 ଦୋଷରେ ଦେବେ କୁ ବହ ଚକ୍ରି । ଅଧିକ ବାହୁରୁ ବେଦ
 ବହୁରୁ ଦେବେ । ୧୭୮ । ଏବେ ଦୋଷ ବାଧା ଦିହାବିଦେ
 ଚକ୍ରିର । ଦେଖିବୁ ଦୋଷ ଦେବେ ଚକ୍ରିରପେଶା । ୧୭୯ ।
 ଚକ୍ରିରପେଶା ଶୁଣିବୁ ଦୋଷ । ଚକ୍ରି ଚକ୍ରିର ଦେଖିବେ
 ଚକ୍ରିର । ୧୮୦ । ଚକ୍ରିର ଅପେ ବାହୁରୁ
 ଚକ୍ରିରେ । ଅପେଶାରେ ଚକ୍ରିର ଶୁଣିବୁ । ୧୮୧ । ଶକ୍ତି
 ଶୁଣିବୁ ବାଧା ଦିହାବିଦେ ଚକ୍ରିର । ଦେବେ ଚକ୍ରିରେ ଯେ ଶୁଣିବୁ
 ଶକ୍ତିର । ୧୮୨ । ଦେବ ଶକ୍ତିରୁ ଶୁଣିବେ ମହାବଳ ।
 ଶୁଣିବୁ ଶକ୍ତିରୁ ଶାନ୍ତ ଅବୋଧେ ଶାନ୍ତ । ୧୮୩ । ଦେଖିବୁ
 ଶକ୍ତିରୁ ଶକ୍ତିର । ଶୁଣିବୁ ଶକ୍ତିର ଶାନ୍ତ ଶୁଣିବୁ । ୧୮୪

မုတ္တမံ

[illegible]

902601

[illegible]

କଲ୍ୟାଣ ନ ଥାଉ ଅନ୍ଧେ ବୋଲାଇ ଡଳଇ । ଧର୍ମପଥ ମରୁ
 ଯୋର ଖଣିବୁ ବୁଝଇ । ୨୨ । ତାହା ବୁଝି ନେତରା ହୁଅଇ

ଚନ୍ଦ୍ରବେଳ ୬ ଘଣ୍ଟା

5409

[illegible]

QUESTIONS

[illegible]

ଗଦ । ୨୭ । ସଂଗ୍ରହ । ଦୋହରେ ଶବ ଚକ୍ଷୁ ସେ ଶୁଦ୍ଧ ।
 ଶବ ଚକ୍ଷୁ ସ୍ଥାପାକୁ ଗର୍ଭିଣୀ ବା କୁଳ । ୨୮ । ଚକ୍ଷୁରେ
 ଦୋହରେ ଶୋଭା ଦୁର୍ଗେ ବାହ । ଶବ୍ଦରେ ବାଧାକୁ ମୁଁ ପାଦେ
 ଅନ୍ତ ଚାହିଁ । ୨୯ । ସୁକୁମାରୀ ସୁକୁମାରୀ ଅନ୍ତ ନବବାଳା । ହାତ
 ଗୋଡ଼ ହସ୍ତରେ ବସନ୍ତ ଦେଇ ଚାହିଁ । ୩୦ । ଚକ୍ଷୁରେ ବାହାରେ ମୁଁ
 ସେ ଗର୍ଭିଣୀରେ ଗର୍ଭେ । ଚକ୍ଷୁରେ ଗର୍ଭେ ଗର୍ଭେ ଗର୍ଭେ
 ଏକଦେ ଚକ୍ଷୁରେ ସେ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧାକୁ । ଅନ୍ତରୀକ୍ଷୀ ଚାହିଁ
 ତା ଚାହିଁରେ ଚାହିଁ । ୩୧ । ବାଧାକୁ ଗର୍ଭିଣୀ ଦୋହରେ
 ଚକ୍ଷୁରେ । ଚକ୍ଷୁରେ ଚକ୍ଷୁରେ ଏକେ ବାହା ଗର୍ଭରେ । ୩୨ ।
 ବାହା ଦୋହରେ ଗର୍ଭେ ଚକ୍ଷୁରେ ମୁଁ । ଗର୍ଭରେ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ
 ଗର୍ଭେ ଚକ୍ଷୁରେ ଚକ୍ଷୁରେ । ୩୩ । ଚକ୍ଷୁରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭେ ଚକ୍ଷୁରେ
 ଗର୍ଭେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୩୪ । ଗର୍ଭରେ
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୩୫ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୩୬ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୩୭ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୩୮ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୩୯ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୦ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୧ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୨ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୩ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୪ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୫ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୬ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୭ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୮ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୪୯ ।
 ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ ଗର୍ଭରେ । ୫୦ ।

Abstract

ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଗରା । ୮୮ । ଏ ଗୋବର ମନକୁ ବସିଲେ ଗୋବର
 ସୁନ୍ଦ । ଗୋବର ବୋଟିଏ ଗରା ପ୍ରାଣୀ । ୮୯ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୦ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୧ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୨ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୩ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୪ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୫ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୬ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୭ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୮ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୯୯ । ଗୋବର
 ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା ଗରା । ୧୦୦ । ଗୋବର

[illegible]

Y. Wang, D. Li

[illegible]

[illegible]

ଉଦୟଣ ଦେବେ ରାତ୍ରି । ପ୍ରମଦର ହୋଇଅଛି ଦେବେ ଦେବ
 ନାହିଁ । ୩୧ । ଶିବାକୁ ଦେଖିବ ପ୍ରଭୁ ପରାନ୍ତ କିରିଲେ । ଅଳ୍ପ
 ହୋଇ ବର ପ୍ରଭୁ ନମସ୍କାର କଲେ । ୩୨ । ବାହୁସୁଦେ ଅଦୃଶ୍ୟ
 ରହୁଲେ ଅବଶ୍ୟକ । ରାତ୍ରିକାଳୁ ରାତ୍ରି ଅଛନ୍ତି ପାଦର । ୩୩ ।
 ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ୟନ୍ତ ନଦ ରାତ୍ରିକାଳୁ ରହୁ । କେତାବେ ପରା ବାହୁ
 ଶିବ ସୁଦ ନାହିଁ । ୩୪ । ଉଦୟଣକୁ ରାତ୍ରି ଦୋହଲନ୍ତି ରାତ୍ରି ।
 ଅଳ୍ପ । ଉଦୟଣ । ମର ଦୋହଲ ରାତ୍ରି । ୩୫ । ଉଦୟଣ
 ଦୋହଲ ନଦରୁ କୁହୁକ । ରାତ୍ରିକାଳୁ ନେତ୍ରର ପରା ଦୋ
 ହୁ । ୩୬ । ଶବେ ଦୋହ ନଦ ଦୋ ଦୋହକାଳୁ ହୁ । ଉଦୟ
 ଶାଳିନେ । ଅତି ଶିବିକା ବାହୁ । ଦୋହ ଦୋହଲେ
 ଅଳ୍ପ । ଉଦୟଣ । ଦୁଇ । ଶବ ପରା ଦୋହ ଶିବିକା ବାହୁ ।
 ଉଦୟଣ ଦୋହଲେ ମୁଁ ପରାହୁ ଦୋ । ରାତ୍ରିକାଳୁ ଦୋହ
 ମୋ ପରାହୁ ଦୁଇ ପରା । ୩୭ । ଶବେ ଦୋହ ରାତ୍ରିକାଳୁ
 ଶିବ ଦୋହ । ଦୋହକାଳୁ ଦୋହ ଦୋହ ଦୋହ । ୩୮ । ଶିବାକୁ
 ଦେଖିବ ପ୍ରଭୁ ଅଳ୍ପ ଦୋହଲେ । ଦେହ ଦୁଇ ଦୋହ । ଶାଳି
 ପରାହୁ ବାହୁ । ୩୯ । ଉଦୟଣ ଦୋହକାଳୁ ମୁଁ ମରି
 ପରା । ଦକ୍ଷିଣ ଦାକ୍ଷିଣ ଦୋହ । ଉଦୟଣ ଦୋହ । ୪୦ । ଅଳ୍ପ
 ଦୋହ ଉଦୟଣ ଦୋହ ଦୋହ । ରାତ୍ରି । ଶିବ କିରିଲେ ପ୍ରଭୁ
 ଶବ ପରା ଦୋହ । ୪୧ । ଉଦୟଣ ଦୋହକାଳୁ ବାହୁ ଶାଳିନେ ପରା ।
 ଦୋହ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହ । ୪୨ । ଅତି ଦୁଇ
 ଦୁଇ ପରା ଦୁଇ ଦୋହକାଳୁ । ଶିବ ଦୋହକାଳୁ ରାତ୍ରି । ପରାହୁ
 ଦୋହକାଳୁ ଦୋହକାଳୁ ମୁଁ ମରି । ଶବ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହ
 ଦୋହକାଳୁ ହୁ । ୪୩ । ଉଦୟଣ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହ ଦୋହ ।
 ଅଳ୍ପ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହକାଳୁ ଶାଳି । ଦୋହକାଳୁ ଦୋହକାଳୁ
 ଦୋହ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହ । ଦୋହକାଳୁ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହକାଳୁ
 ଦୋହକାଳୁ । ଦୋହକାଳୁ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହକାଳୁ ଦୋହକାଳୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ସେ ଅଗଣେ ଗଲ ନାହିଁ । ୩୮ । ପ୍ରଭାତେ ନି ଶୁଣି ପଳା-
 ବନ୍ଧୁ ବୁଲନ୍ତାଏ । ନନ୍ଦସୁଧା ଦେଇଲେ ନି କର ବାବୁ ବସେ ।
 ଏହା କେତେ ହୋଇ ବାବୁ ନ ପଳାଅ କେତେ । ଚନ୍ଦ୍ରସେନା
 ପଡ଼ିବ ସେ ଦେଖିଥାଏ ସାର୍ବ । ୩୯ । ଗୋପାଳେ ଦେଇଲେ
 କୁଳେ ଶୁଣ ନନ୍ଦସୁଧା । ବାବୁ ଶିବାକୁ ସେ ଅସେ ବନ୍ଧୁଅଛି
 ବସେ । ୪୦ । ଅଗଣା ଶାନ୍ତାଳି ଦେଇ ଅଗଣା ଗୋପରେ ।
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖିବେ ପଣିକୁ ଶାନ୍ତରେ । ୪୧ । ନନ୍ଦସୁଧା
 ଦୋଇଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଇଗାଅ । ପ୍ରମୋଦେ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରମୋ
 ଦେଇଥାଅ । ୪୨ । କୁଳସତ ଦେଖିବ ଅରୁଣ ଅବେ ଶୁଣ ।
 ବନାହନରେ କୁଳ ବସିଥାଉ ଲୁଣ । ୪୩ । ଏ ବନାହନକୁ
 କୁଳେ ନ ପଥ ଶେ ଶେ । ପ୍ରମୋଦକୁ ଏବେ ମୁନିଗଣା କର ।
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରମୋଦ ବନ୍ଧୁ କୁଳ ନାହିଁ । ନନ୍ଦାଥ ମଳା
 ବସିବେ ଶ୍ରୀମତୀ ହୋଇ । ୪୪ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବନ୍ଧୁ ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ
 ଗୋପାଳେ । ପ୍ରମୋଦେ ବାହାର ହୋଇଲେ ଏବାଦେଲେ ।
 ଶ୍ରୀମତୀ ମାଲ ଦେଇବେ କୁଳେ ଗୋପାଳେ । ଅଗଣା କୁଳେ
 ପିଣ୍ଡ ଦେଇବାଡ଼ । ୪୫ । ବନମୁଖ ବସେ ଧେନୁ କୁଳେ ନିଶା
 କୁଳବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମହିଷ ପିଠିକର । ୪୬ । ବନେ ବଳିଅଲ ସେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକୁ ଥାଏ । ବନା ନ ଯାଇ ପଡ଼େ ହୋଇଲେ ଗୋପ ।
 ପଦେ ପିଣ୍ଡେ ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଦାବୁ
 ତା ଦେଖିବେ କୁଳ । ୪୭ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୋଇଲେ ପ୍ରମୋଦ ।
 ଅଗଣ ଦେଇ ପ୍ରମୋଦ ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି । ୪୮ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୋଇଲେ
 ପ୍ରମୋଦେ ଥାଏ ଦେଖି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏକାକୁ ଚାହିଁବାକୁ ।
 ଅଗଣେ ଗୋପାଳମତେ ଦେଖିବେ ବାହା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
 ପଦାଦେ ପ୍ରମୋଦ । ୪୯ । ମତୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଦେଖେ ମାତୃକା
 ମାତ୍ର । ଏଥର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମତୃକା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ୫୦ । ମତୀକୃଷ୍ଣ
 ହୋଇ କୁଳେ ନ କର ଅଗଣ । ଏବା ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଖ

ଦେବେ ପାତ୍ର । ୨୭ । ଶବ୍ଦସ୍ତୁତି ଶୁଣି ଏକା ବସୁନ୍ଦରା ଦେବେ ।
 ବହୁତ ପ୍ରାୟେ ଶାନ୍ତି ଦେଖଇ ଦାସେ । ୨୮ । ଅଗ୍ନିବୃନ୍ଦ ପଡ଼ି
 ଥିଲା ଚନ୍ଦ୍ରପେଶା ମୁଖ । ସରଳା ପାଇଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଚୁରିଲା ଚନ୍ଦ୍ର ।
 ଚନ୍ଦ୍ରପେଶା ମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋପପୁତ୍ର ଦୋର । ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ହୋଇ
 ବହୁ ପାଇବୁ ତ ଶୁଭ । ୨୯ । ଶୋଭାବ ଦୋରରେ ବହୁ ନ
 ପାଇଲେ ଅନ୍ଧ । ଦେଶାବ ଦେଶାବ ଧର ଦୋରରେ ଦେଶା ।
 ଏବେ ଦୋର ପଡ଼ିବୁ ଧର ଦୋରପା । ଦୋରପା ଅଗ୍ନିରେ
 ଦୋରପା ଧାବ । ୩୦ । ନଦସ୍ତୁତି ଦୋରରେ ହୋ ଚୁରିଥିବା
 ଦୋର । ବହୁ ଦୋର ଚାଣିଥିଲା ଅଗ୍ନି ବଡ଼ ଧର । ୩୧ ।
 ଏବେ ସେ ପାଇଲା ପ୍ରାଣ ଯଥୋକାର ହଇ । ଦୋରପା
 ଅଗ୍ନିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦୋରପା । ୩୨ । ତ ଚୁରି ଦୋରପା ଏବେ
 ଦୋରପା ଅଗ୍ନି । ଚୁରି ଦୋରପା ଦୋରପା ଧାବ । ୩୩ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚାଣିବ ଏବେ ନ ଚାଣିବ ଦୋର । ଦୋରପା ଧାବ ଚୁରି ଅଗ୍ନି
 ଦୋରପା । ୩୪ । ତେ ଦୋରପା ଅଗ୍ନି ମୋହର ଦୋର ପର ।
 ଏବେପୁର ଦୋର ଦୋରପା ପର । ୩୫ । ତେ ଦୋରପା
 ଚୁରି ଦୋରପା ଦୋରପା ଧାବ । ଚନ୍ଦ୍ରପେଶା ପରପା ଦୋରପା
 ଧାବ । ୩୬ । ତେ ଦୋରପା ପର ଦୋର ନ ଦୋରପା ଧାବ । ପିତା
 ଦୋର ପର ଅଗ୍ନି ଅଗ୍ନିପା ଅଗ୍ନି । ୩୭ । ତେ ଦୋରପା ପିତା
 ଅଗ୍ନି ଚୁରିଥିବା ଦୋର । ଦୋରପା ଦୋରପା ଦୋରପା ଦୋର
 ଦୋର । ୩୮ । ତେ ଦୋରପା ଦୋରପା ଦୋରପା ଦୋରପା ।
 ଦୋରପା ଦୋରପା ଅଗ୍ନି ଦୋରପା ମାରି । ୩୯ । ଏବେ
 ଦୋରପା ଦୋରପା ଅଗ୍ନି । ଚନ୍ଦ୍ରପିତା ଦୋରପା ଦୋରପା
 ଦୋରପା । ୪୦ । ତେ ଦୋରପା ଧାବ ଦୋରପା ଦୋରପା ମାରି ।
 ନ ମାରି ଦୋରପା ପରେ ଦୋରପା ପର । ୪୧ । ଏବେ
 ପରେ ଦୋର ଅଗ୍ନି ଦୋରପା । ଦୋରପା ଦୋରପା ଏବେ ଅଗ୍ନି
 ଦୋରପା । ୪୨ । ତେ ଦୋରପା ଦୋରପା ଦୋରପା ଦୋରପା ।

ପୁରସେବି ।

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବୃନ୍ଦାବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ମାଲେ ଛେଦା । ୧୪ । ଧାର୍ଯ୍ୟ ଶାନ୍ତି
 ଚକ୍ରରେ ଗୋଷାରେ ପ୍ରଭୁ ପତି । କେଶବ କରାଣକୁ ମାଲେ
 ଦେବଦାସ । ୧୫ । କାହା ଦେଖି ସ୍ଵାମୀକୁ ବୋଲେ ପ୍ରଦୁଃଖି ।
 ଶରଣେ ଗୋଲମାଲ ଦେଖ ଗ୍ରାମ ପଣି । ୧୬ । ଏକାକୀ
 ସ୍ଵାମୀ ଗର୍ବିତ ଦେବେ ମୁର୍ତ୍ତି । ଗୋପ ଶୁଣ ପରାୟଣେ
 ଦେଖିବୁ ଲକ୍ଷ । ୧୭ । ଶତେଶ୍ଵର ଦର ଦେଖ ଦେଖିବୁ ଦେବି ।
 ଗୋପର ଦୋରରେ ଶୁଣ ଦେବ ଗୌରବ । ୧୮ । ସ୍ଵାମୀ
 ଦୋରରେ ବୁଝେ ଧୂଳି ମାୟାୟ । ଧରଣ୍ୟୁ-ବାନ ବୁଝେ
 ପିତା ନାମ । ୧୯ । ଏବେ ବୋଲ ସ୍ଵାମୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ କୁଳ ହୋଇ ।
 ବାହ୍ୟ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରଭୁ ଦେହାନ୍ତମୋଚାର । ୨୦ । ମହାଦେବ
 ଦର ଗୁପ୍ତ ଧର ମହାଦାୟ । ପ୍ରଭୁଦାତ କରଣ ଗର୍ବିତ କଲେ
 ଶକ୍ତି । ୨୧ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଭୁ ଦେହାନ୍ତ ଲକ୍ଷ । ଶକ୍ତି
 ଶକ୍ତିରେ ବାହ୍ୟେ ଗୌରବ । ୨୨ । ଦଳ ସଳ ଗର୍ବିତ କଲେ
 ଦେହାନ୍ତେ । ଅବାନ ତ ଗୁଣେ ପରାୟ ଲକ୍ଷାବଳେ । ୨୩ ।
 ଗୁଣପର ମରାତ ତ କଲେ ପରାୟ । ପରାୟ ଲକ୍ଷରେ ତ ଗୁଣିତ
 କଲେ । ୨୪ । ଶାନ୍ତିପୁର ଏକଦେଶ ଅଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବୋଧ ।
 ଲକ୍ଷପୁରମେଶ ତ ପରାୟ ଲକ୍ଷ । ୨୫ । ପରାୟ ସିଦ୍ଧାକୁ
 ବାଧ ନ ପାନ୍ତି ଗୋଷାରେ । ଦେବତା ଶକ୍ତିର ହୋଇବା ଦେବେ-
 ଦେବେ । ୨୬ । ଗୋପ ଶରଣେ ଦେବ ନ ପାନ୍ତି ଶକ୍ତି ।
 ଗଦେ ଦେବ ପଣିରେ କରାଣକୁ ଦେ । ୨୭ । ଧୋବୀ
 ଲୁଗାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କୁଟର ପାର୍ଶ୍ଵେ । ଲୁଗାରେ ପଣିରେ ଦେବ
 ଶରଣେ । ୨୮ । ଅପର ଦେ ନରସିଂହ ଲକ୍ଷ ହୋଇ
 ଦେବ । ଶକ୍ତି ଗର୍ବିତ ଧୂଳି କ୍ରୋଧ ପରାୟ । ୨୯ । ଶର-
 ଅପର ବାହ୍ୟେ ଦେବେ ଦେବ ନାହିଁ । ପରାୟ ଅଳ୍ପ ଦେ
 ଶକ୍ତିପତି ହୋଇ । ୩୦ । ଶର ପୁର ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ କଳ-
 ପଣି । ପରାୟା ଦେବେ ଏକ ପରାୟ ଅତି । ୩୧ । ସର୍ବ

ଅହା ମୋ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ଦେବେ ମରୁ ଛାଡ଼ି । ୧ । ଲେପନ ସୁନ୍ଦର
 ଉପସ୍ଥଳେ ଦେଖା ଦାଡ଼ି । ଦେବେ ବାନ୍ଧବେ ଯୋ ଶରଦତରୁ-
 ମୁହଁ । ୨ । ସିନ୍ଧୁବାଇ ଅନ୍ଧର ଦାଡ଼ି ସେ ଅଭରା । ଦେଇ
 ପ୍ରାଣର ବନ୍ଧୁକୁ ଗୁଆକୁ ଖାଇଲା । ୩ । ନରଦଳେ ଦୋଇଲେ
 ଧରତ ମୁଖ ଚାହିଁ । ହୃଦୟରେ ତୁଳି ଦେଇ ବସିବ ଦୋର ।
 ଅନ୍ଧର ଅନ୍ଧେ ଏହି ବନ୍ଧବ ଅଭରା । ଦେବେ ଯାଉଁ ଚିତକୁ
 ଶରଦେ ଚରମୁ । ୪ । ଅନ୍ଧର ଭରରେ ଦୋର ବରା ଅଭରା ।
 ଚାହିଁ ନାହିଁ ଏ ମନୁଷ୍ୟର ଦେ । ୫ । ଗୋଲମାଲ ଚାହିଁ
 ଏ ବନ୍ଧବ ବନ୍ଧୁବେଶ । ଲଜନ ଦୋଇଲେ ଅବା ନ ଶେଷ
 ଦୋର । ଏବେ ତୁମେ ଶରଦେଶେ ଶରମାନ ଦୁଅ । ଶିଳଦର୍ଶନ
 ଦୋଇଏ ସେ ମୁଖଦଳ ଚାହିଁ । ୬ । ବାଳା ମୁଣି ଗଜୁଡ଼ି ଶୋ-
 ଘରେ ହେ ପନ । ବଳଦର୍ଶନ ଲଗାଇ ଦୋଇଲେ ଶିଳ ଦେନ ।
 ଶରଦେ ମୁଣ୍ଡର ଦେ ଚାହିଁ ବରା ଦେ । ୭ । ଶରଦେ ଶରଦାମାନ
 ଶରଦେଲେ ବାହି । ୮ । ଶରଦେ ଶରଦମାନ ଶରଦେଲେ ଚାହିଁ ।
 ଦୋରୁବା ଚାହିଁଏ ସୁଖ ଦେ ଦେଲା ଶିଳ । ୯ । ବାଳା ଅନ୍ଧାକୁ
 ଚାହିଁ ଶିଳ ବାହି । ଶରଦେ ଦୋଇଏ ଦେ ପିନ୍ଧୁ ଦୋର-
 ଦେ । ୧୦ । ଚାହିଁର ଚାହିଁର ଦେ ପାଦେ ମରଦେଲେ ବରାକୁ
 ମୁଣ୍ଡର ବାହି ବାଲରେ ଶୋଇଲେ । ୧୧ । ଲାଲଗାଳୁ ଦେ
 ବାହିଲେ ମୁଖପାଳ । ବାଳମାନ ପାଲଟି ପିନ୍ଧଲେ ଶରଦେଶ ।
 ଦେବେ ଶରଦେ ଦୋର ଶରଦେ ଶୋଇଲେ । ବାଳମାନ ଶରଦେ
 ମୁଣ୍ଡର ଦେଲେ ବରା । ୧୨ । ଶୋରାବର ଶରଦେ ଦୋରକୁ
 ବରଦେଶ । ଶରଦେ ଦେବୁ ବରା ଦୋରଦେ ବର । ୧୩ । ଶରଦେ
 ଦେବେଶୁ ପ୍ରତ ଦେବେ ଦୋର । ବରଦେଶ ଦୋର ଶରଦେ
 ଦେବେଶ । ୧୪ । ଏବେସେ ଦେ ଦେବେ ଦେବ ବରଦେଶ ।
 ଶରଦେ ଶରଦେ ଦୋର ଦୋରଦେଶ । ୧୫ । ଏବେସେ ଦେବ
 ବରଦେଶ ଦୋରଦେଶ । ଶରଦେଶ ଦୋରଦେଶ ଦେବେଶ ।

ଦୁଇ ବାଟେ ଖଳ ବନ୍ଦ ଦନ୍ତରେ ଥିବାର । ଖଣ୍ଡ ଦୁଇ ଭାବୁଛନ୍ତି
 ବୃନ୍ଦାବନେ ଥିବାର । ୧୮ । ଶୁଣିବୁ ଶୁଣୁଛୁ ଯେତେ ଚିନ୍ତା କରୁଅ ।
 ଚିନ୍ତାରେ ଚିନ୍ତାବେ ଏକା ହିତବ୍ରତାର୍ଥେ । ୧୯ । ଗଢ଼ିବୁମାନେ
 ଶମସ୍ତେ ଏକମୁଖ ହୋଇ । ବବାଳ ବାଳରେ ସ୍ତବ ବହୁଧନ
 ପାଇଁ । ୨୦ । ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରବେଶ୍ଵର ବର ପ୍ରଦାନ । ଦୁମ୍ବର
 ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣା ପିତା ଏ ଗୋପବନ୍ଧୁ । ୨୧ । ଅମ୍ବେ ଛଇ ନ ଲାଶୁ
 ଦୁମ୍ବରେ ବର ଦୋଷ । ଶତକପଟୀ ନାଥ ନ.ବରକୁ ଦେଖ ।
 ଅନଳଦୋଷ ଶବ ଶା ଶାବନେ ଶୁଣ । ଶରବ ଲବରେ ଶାକୁ
 ଶବେଶ୍ଵର ଦୋଷ । ୨୨ । ମହାବ୍ୟସର ଅଟେ ଶୁଣ ଦେବନ ।
 ଦେବଦାସ ଦେଖି ଦେବେ ଲଗ୍ନରେ ଅବୁଲ । ୨୩ । ଅମ୍ବେମାନେ
 ଛଇ ଅଳ ନୟ ପ୍ରମୁଖ । ଦେବେ ଛଇବୁ ଦର୍ଶି କଥ ଏଡ଼େ
 ଶାନ୍ତି । ୨୪ । ଦି ଶମନ୍ତେ ଅଲକ ଲୁମ୍ବର ବର ଦାଉଁ । ପ୍ରବେ
 ହୋଇଣ ଚଣା ନ ବେ ଦୋଷ । ୨୫ । ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପ୍ରଭୁ ଶର
 ବର ଦୋଷ । ଦେବେ ଲବରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଗୁପ୍ତ ନାମ ଦିଅ । ୨୬ ।
 ସମସ୍ତ ଗୋପାଳେ ଅମ୍ବେ ମାନସକୁ ବନ୍ଧା । ଅନୁକୃତ ଚନ୍ଦ୍ର
 ଅମ୍ବେ ବଡ଼ ବନ୍ଧା । ୨୭ । ଚନ୍ଦ୍ରବେଶ୍ଵର ଶ୍ରୀମଦ୍ ଗୁପ୍ତ ନାମ ଦିଅ । ୨୮ ।
 ଦେବେ ଦୋଷରେ ଚାକୁ ଶାନ୍ତ ଗୋପାଳ । ଅବେଦ ପ୍ରଦାନ
 ବର ମହାର ବରଦେ । ପ୍ରବେଶ ଦେଇ ବର ପିତେ ଚର
 ଦେବେ । ୨୯ । ବବାଳ ଦୁଅରେ ମାରି ଚନ୍ଦ୍ରବେଶ୍ଵର । ଏକା
 ଦେବେ ପଦେ ପାଦରେ ଲବେ ଶୁଣି । ୩୦ । ଚନ୍ଦ୍ରବେଶ୍ଵର
 ଚନ୍ଦ୍ରବେଶ୍ଵର ଦାସରେ ଶର ଦେବ । ମନେ ମନେ ସୁମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ର
 ଗୋପାଳ । ୩୧ । ପ୍ରବେଶ ଅନେକ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁପ୍ତମୁଖ । ଗୁଣ
 ଦେ ଦେବ ଏ ଅମ୍ବେ ଚନ୍ଦ୍ରବେଶ୍ଵର । ୩୨ । ଗୋପାଳେ ପ୍ରବେଶ
 ଯେତେବେଳେ ଶରଣରେ । ଶ୍ରବଣ ବୋଲରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଅବେ । ଗୋପାଳେ ଅବେ । ଦୋ ଦେବ ଦେବ ଦୋଇ ।
 ଶ୍ରବଣେ ଶ୍ରୀମ୍ବେ ଶ୍ରୀମ୍ବେ ଶ୍ରୀମ୍ବେ । ୩୩ । ଶ୍ରବଣେ

ଦୋରରେ ଶୁଭକାମରୁପ ସୁକୁ । ଚରଣ-ରାଜ୍ୟେ ପ୍ରଭୁ ବସିବୁ ତ
 କରୁ ୩ । ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇବି ତଥା ବହୁ ଶ୍ରବଣାଦୀ । ଗୋଷାରେ
 ଶବେଦ ବହୁ ପାଇଲେ ମୋପାଇଁ । ୩୧ । ଶୁଭକାର ବଚନ
 ଗୁଣିଣ ବହୁଧର । ବହୁଦେ ବହୁ ବହୁଲେ ବଚନମୋଚର । ୩୨ ।
 ଶୁଭକାମରେ ଦୋରରେ ଶୁଭ ମୁଖ ଦୋଷ । ବାହୁପାଇଁ ଦୁଃ-
 ପଦେ ପଡ଼ିଅଛୁ ଘୋଷ । ୩୩ । ଶୁଭେ ଦୁଃଖ ଅବ ପିତୃସରେ
 ବହୁ । ଅରେ ଅରେ ଶୁଭକ ବହନ ଦୋର ଘର । ୩୪ । ମୋର
 ଶୁଭପଣକୁ ରେ ଶୁଭପଣ ମୁଖ । ଶୁଭେ ଘୋଷ ଦୋଷ ତର
 ଶୁଭରେ ଲାଗୁ । ୩୫ । ଶୁଭକାର ବହୁଲେ ହୋ ଶୁଭ ଶୁଭ
 ଦୋର । ଶୁଭ ତଥା ଶୁଭର ଅଧୁର ବହୁ ଶୁଭ । ୩୬ । ଶୁଭା
 ଗୁଣି ମୋଷାରେ ଶୁଭରେ ଶୁଭ ହୋଇ । ଦୋଷେ ଦୁଃଖଦୁଃଖ
 ଦୋର ପଛଘୁଞ୍ଚି ଦୋର । ୩୭ । ଶୁଭେ ତର ଘୋଷେ ଦୋରକୁ
 ଶୁଭକାମ । ଅବଶାନ ତର ଶୁଭ ତର ଦୋଷ ଦୋଷ । ୩୮ ।
 ଶୁଭକ ଦୋରରେ ଯେ ଶୁଭକହେ ଶୁଭ । ଦୋଷେ ଦୋଷ ତର
 ଦୁଃଖେ ବହୁଦେବ ମୁଖ । ୩୯ । ଶୁଭକମୁଖୁ ତର ତେ ତେ
 ଦୋରଧର । ଶୁଭକହେ ଶୁଭ ମୋ ଦୋଷେ ଅଶର । ୪୦ । ଦୋଷେ
 ଦୋରକୁ ମୁଁ ଯେ ଦୋଷକହୁ ଅଶ । ଶୁଭେ ଶୁଭେ ମୋର
 ଅଶୁଭେ ଶୁଭ । ୪୧ । ଦୁ ଶୁଭ ତ ଦୋଷେ ତ ଦୋଷେ ତଥା ।
 ଦୋଷେ ଶୁଭେ ତଥା ଶୁଭେ ଦୋଷ । ୪୨ । ଦୁଃଖକର ଶୁଭରେ
 ଦୋଷେ ତର ପର । ଶୁଭକାମଦେବକୁ ଶୁଭକାମ ମୋର । ୪୩ ।
 ଦୋଷେ ତର ଶୁଭକାମେ ଦୋଷେ ମୋ । ଶୁଭେ ଶୁଭେ ଅଧୁ
 ଦୋଷକହୁ ଶୁଭ । ୪୪ । ଶୁଭ ପିତୃ ବହୁଦେ ଯେ ଶୁଭେ
 ଦୋଷ । ଦୁଃଖକହେ ଦୋଷେ ମୁଖେ ଶୁଭକ ଦୋଷ । ୪୫ । ଅଦାଶକୁ
 ଦୁଃଖ ତର ଦୋଷକହେ ଦୋଷ । ଦୋଷକହେ ଦୁଃଖ ଦୋଷ ଅଦ-
 ଶୁଭେ । ୪୬ । ଦୁର ମୋ ଶୁଭେ ମୋର ତର ଦୋଷ ପର । ଦୁଃଖ-
 ଦୋଷେ ମୁଖେ ଦୁଃଖକହେ ପର । ୪୭ । ଦୋଷେ ଦୋଷକହେ

ଅଳ୍ପ ପିତାପୁତ୍ର । ଏମାନେ ଖଟନ୍ତି ମୋତେ ପରାଣ ଶରଣ । ଏକ
 ପକ୍ଷରେ ସାଜ ପାଚେ ବୁଝେ ବାନ୍ଧ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଥାନ୍ତି ସେ
 ନରକପୁର ଥାନ୍ତି । ୩୯ । ମୋର ପାଦପାଦେ ମୋର ପଦ
 ବଞ୍ଚେ । ଅନ୍ୟେକ ସମୟ ପିତା ପୁରୀବନ୍ଧେ ସାଜ । ୪୦ । ବନ୍ଧୁ
 ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧିଅ ଅଳ୍ପ ମହାବଳୀ । ପାଞ୍ଚ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଚଳୁଥିବ
 ଦେବ ଶିବ । ୪୧ । କ୍ରମେ ବଳେ ମୁଁ ସେ ଅର୍ଦ୍ଧବ୍ରତ ଲାଭ ।
 ଅପାରୋଧେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ମୋର ପାଦ । ୪୨ । ସମ ସେ ବଳୁଣ
 ମୋର ଅଟନ୍ତି ପଲ୍ଲୀ । ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଅଳ୍ପ ମୁଁ ସଜା ।
 ଅଳ୍ପ ବାଦରୁ ମୋର ନାଶୁଁ ତହୁଁ ସଦା । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଶାନ୍ତି
 ଲାଭୁଥାଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ । ୪୩ । ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ ବାଦେ ବେଗେ
 ଅବିରୋଧେ । ପବନରୁ ଅଧି ମୁଁ ଗଲେ ବାହାରେ । ୪୪ । ଇନ୍ଦ୍ର
 ଇନ୍ଦ୍ର ବଳୁଣ ମୁଁ ଅମରୀ ପିତା । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଚଳୁଛି ନ ଚାହିଁ
 ହେଲି ମହା । ୪୫ । ଶତପଥ ମୋର ଗଲେ ପାଦେ ଶର ।
 ପ୍ରସ୍ତ ବଦାନରେ ମୁଁ ପୁରୀର ପାଦେ ଶର । ୪୬ । ଚରଣେ
 ଶର । ଅଳ୍ପ ମୋର ପାଦପଦ : ଶର ଶର ପାଦେ ମୁଁ ଶୁଣୁଛି
 ଶର । ୪୭ । ମୋର ଦେଶ ଶରରେ ରେ ବୁଝିବ ବାଣୀ ଅବ ।
 ବାଣୀର ସବନପାଦେ ମୋର ଶର ପିତା । ୪୮ । ମୋର ମୋର
 ପଦପଦ ଅଳ୍ପ ମୋର ଶର । ଶରରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଲାଭ ପାଦେ ମୋ
 ଶର । ୪୯ । ଏକପଥ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶିବିଦେବ ଶର । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ
 ମୋ ଦଶେ ଅଶ ବେଳେ ଶର । ୫୦ । କ୍ରମେକେ ଶର ଦେବେ
 ମୋର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି । ଶରରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ମୁଁ ଶର ଶରରେ ।
 ଶର ସେ ଶରପାଦେ ନ ପାଆନ୍ତି ଶାନ୍ତି । ଶୁଣୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ
 ଶରରେ ବେଳୁଥିବେ ଶାନ୍ତି । ୫୧ । ଶରରେକେକେ ବେଳୁଥିବେ
 ଶରରେ ଶାନ୍ତି । ଶରରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଶାନ୍ତି ଶର ଶର । ୫୨ ।
 ଶାନ୍ତିବଦ୍ଧ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଶରରେ ଶର ମୁଁ । ଅଧି ଦେଶରେ
 ଶରକୁ ଶରରେ ଶାନ୍ତି । ୫୩ । ଶରରେ ନ ଶାନ୍ତି ସେ ଶରରେ

ଦେଖ କଲ । ଶେଷପାଇଁ ସ୍ଵପ୍ନବାକୁ ମାର ପକାଇଲ । ୨୨ ।
 ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀ କଲ ଚଳା ହେଉନି । ଅନ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ
 କୁହ ସ୍ଵପ୍ନବାକୁ ଦେବ । ୨୩ । ନଦେଶରା ଦୋରନ୍ତ ଦେଶର
 ବୁଦ୍ଧେଶ୍ଵର । ୨୪ । ମନେରୁ ଦେବର ହେବ ଅନ୍ତର । ୨୫ ।
 ଜାହାନ୍ନାମ ଦୋରନ୍ତ ଦେବ ଦେବ ଗନ୍ତବ୍ୟ । ମାର ବାରି ପାଇଲେ
 ଏକଦା ବାରି ଦେଲ । ୨୬ । ଦେବଦାସ ପାଇ ମୁକ୍ତି ପାଇଲେ
 ନୁହାଣ । ଭବନ ଶାଲରୁ ଯେ ହେଉଥାଏ ବହୁଅନ୍ତ । ୨୭ । ଶୁଭ
 ପାଣି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସ୍ଵପ୍ନଦେବ ମୁକ୍ତି ଦାନକର ପ୍ରତିରେ ଶୁଭ
 ଲକ୍ଷ୍ୟଦେବ । ୨୮ । ଏବେ ଦୁନେ ସ୍ଵପ୍ନବାକୁ ଏକପରି ଶୁଭ ।
 ଅମୃତ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୋର ଦେବେ ଅଧିପତି । ୨୯ । ଏହା ଦେବେ
 ଦୁନେମାନେ ନ ଦେବ ନାମ । ଅଦାଶରୁ ଶୁଭ ଦୟା କରୁନି
 ବର୍ଣ୍ଣ । ୩୦ । ମନରୁ କଲେ ଦେବ ବହୁ ଦୟାକର । ସତେ
 ଭବରେ ଦୁନା ଦେବ ପାଇ ଦାଉ । ୩୧ । ଦଳରୁ ନ ଦେବ ବହୁନ
 ଅଧି ଦୟା । ଅନ୍ତ ଚଳିଥାଉଅଛି ସ୍ଵପ୍ନବାକୁ ଶୁଭ । ୩୨ । ଏହା
 ମୁଣି ଗଳିତେ ପାଇଲେ ମନେ ଯେ । ଏବେ ଅଭେଦ ଅଳ ନ
 ଦେବ ପଣ । ଦୋରାଳରୁ ଶୁଭ ଦୋରନ୍ତ ଶୁଭା ନଦ ।
 ଅନ୍ତର ଦାଉରୁ ଦାଉ ମାଉଥାଇ ଶୁଭ । ୩୩ । ବାଲୁକା କୁଳର
 ଦୋର ଶୁଭାରେ କୁଶଳ । ଭବ ଏବେ ଶାଶୁଅଛି ପାଇବା ତା
 ଦାଉ । କନ୍ଦେଶର ଦୋରର ମୁଣି ମା ବୁଜିବତା । ସତେଦେବି ଦ
 ବହୁଅନ୍ତ ଦୋରର ଶୁଭାଳା । ୩୪ । କୁଶଳ ପ୍ରଶାସେ ଯେବେ
 ହେବ ନବବାଳା । ଦୂର୍ଗାଙ୍କ ଅଗରେ ଦେବ ସହସ୍ରେକ ବଳା ।
 ସତେ ମନ ମୁଣି ଦେବେ ଦେବ ଦାଉ । ଶୁଭ ପାଣି ଦେବ
 ଦୋରର ଶୁଭାଳା । ୩୫ । ଶୁଭ ଦେବ ଦୋରର ଶୁଭେ ମନୁ
 ଦାଉ । ଦୋରର ଦୋରାଳେ ମୁଁ ଶୁଭାଳେ ପାଣି । ୩୬ । ଦେବ
 ବାଧନ କଲେ ଦେବେ ଶୁଭ ଦେବ । ବାଲୁକା ଶୁଭା ଯେ ଦେବ
 ଦୋର ଦୋର । ୩୭ । ଅନ୍ତରୁ ଦୂର୍ଗାଙ୍କାରେ ଦେବ ଶିବଦୟ ।

ଗଙ୍ଗାରେ ମୁହାଁଇ କରି ମୁଣ୍ଡାଇବା ବାବ । ୧୭ । ବାଡ଼ ବୁଝି
 ସବୁଦେ ପ୍ରବନ୍ଧ ତାଳ ଦେଖ । ଶୁଭକାରୀ ଦେଇ ଗଙ୍ଗା ପୋରୀ
 ଫୋରାଣିଆଁ । ନୋହୁଲେ ବାଲୁକାମଳେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ ଦେଖ ଶ୍ରୀକ୍ଷ ।
 କୁମ୍ଭେ ଶୋଭା ରାଜୋଇ ବସୁଲ କୁମ୍ଭ ବହୁ । ୧୮ । ନରବର
 ଦୋରରେ ଦେ ମୁହଁ ବାବୁ ଛନ୍ଦ । ଗଣିଲେ ଗଣିଲେ ପ୍ରଭୁ ଜଣ
 ବରଷ୍ଟା । ୧୯ । ସୁଗବେଶା ବୁଝାଇ ବୁଝାଇ ହୁ ଫୋରାଣି ଶବେତ ।
 ବୁଝା ଶାନ୍ତି ବଢ଼ିବେ ମନରା ଶବେତ ଶ୍ରୀ । ୨୦ । ଦୁଃସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ
 ମୁଣ୍ଡିଲୁ ଦେବତା ବଧାମାଳ । ଶବେତ ଶାନ୍ତିର ବହୁତ ଶବେତ-
 ଶାନ୍ତିକର । ୨୧ । ଗଙ୍ଗାଶ୍ରୀ ମହାଶ୍ରୀ ବଞ୍ଚିଥିବେ ଶବେତ ।
 ମହେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀକ୍ଷ ଶ୍ରୀକ୍ଷ ବାବୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ । ୨୨ । ଦେ ବାବା
 ଶ୍ରୀକ୍ଷ ଶବେତ ଶବେତ ପରମାତ୍ମା । ବରଷା ଅବୁ ଅବୁ ବରଷା
 ବାବୁ । ୨୩ । ବହୁ ନ ବରଷା ଦେ ବରଷା ଶବେତ ଶ୍ରୀ ।
 ଅବରଷା ଶାନ୍ତି ଅବାପରଷା ଶ୍ରୀକ୍ଷ । ବଞ୍ଚିଥିବେ ଶବେତ
 ବାବୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ । ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରଭାବେ ବୁଝାଇ ଦେ ଶବେତ ଶ୍ରୀ ।
 ବରଷା ବୁଝାଇଲେ ଅତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶବେତ । ବାବାଜୀ ବା ବୁଝା
 ଅବୁ ବୁଝାଇଲେ ବହୁ । ୨୪ । ବହୁବେଶା ବୋରଷ ବୋରଷା
 ବୁଝା । ମୋହନ ବୁଝାଇ ଅତି ବୁଝାଇ ବୋରଷା । ବୁଝାଇ
 ଅବୁ ବୁଝାଇ ଶୋଭାଇ ଦେ ବୋରଷା । ଅବାପରଷା ବହୁ ବୋରଷା
 ମନରଷା ବାବୁ । ୨୫ । ଦେ ଦେବେ ଶୁଭକାରୀ ଶ୍ରୀ ଦେବ ଅବୁ
 ଦୋରରେ ଶବେତ ଅତି ବରଷା ବରଷା ଦେବେବେତ । ଶ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଦେବ ବାବୁ ପ୍ରବୋଧ ବରଷା । ବରଷା ପ୍ରାଣ ଦେବେ
 ବୁଝାଇଲେ ଦେବା ୨୬ । ଏବେ ଶବେତ ବୁଝା ଦେବେ ଦେବ
 ବରଷା । ବୋରଷାବରଷା ଶବେତ ପରମାତ୍ମା ଶ୍ରୀ । ୨୭ ।
 ନରବରା ଦୋରରେ ଦେବା ବହୁବେଶା ବୁଝା । ଅବାପର ଅବରଷା
 ଦେ ପରମାତ୍ମା ଶ୍ରୀ । ୨୮ । ଶୁଭକାରୀ ଶ୍ରୀକ୍ଷାବୁଝା ବୋରଷା
 ବାବୁ । ବାବାଜୀ ଦେ ଅବା ଶବେତ ଦେ ବୁଝା । ୨୯ ।

ଏ ଯୋଗନରେ ବାବୁ ସତ ନାହିଁ ଦେବେ । ଶବାଳ ବଡ଼କ
ଏକ ପ୍ରକୃତ ଦୋ ମାତେ । ୧୧ । ଅବୁଦ ହୋଇଣ ବାବୁ ଦୋର
ଯେଉଁବାଣୀ । ଶିଳାପା ଚଢ଼େଇ ବୁଦ୍ଧୁ ନୋହେ ବେ । ୧୨ ।
ଜନ ରହ ଦେଇ ଅବା ପାଦର୍ଥ ଧରବା । ଶରଦେ ଚଳିଲେ
ବାବୁ ଶରଦେ ମରବା । ବୁଦ୍ଧେମାନେ ଚଢ଼ିତ ଦୋ ବଢ଼ିବି ନ
ଜାଣ । ଅବୁଦ ବୁଦ୍ଧିଏ ଅହ ବଡ଼ବା ବା । ୧୩ । ଯାହାକୁ
ବେନୁ ବୁଦ୍ଧେ ପୁଣିବ ସେ ବା । ଶରଦେ ଗୋଟିଏ ବାବୁ ଅଣ
ବେନ ବା । ୧୪ । ଶତରଞ୍ଜ ବଞ୍ଚନ ଅମୃତରଞ୍ଜ ଦେଇ ।
ପାଦେ ପ୍ରକାଶନବା ବୁଦ୍ଧିରେ ନା ଦୋଇ । ୧୫ । ବୃତ୍ତ
ପ୍ରକାଶ ଦୋଇ ସେବକ ପିତାଭାଣୀ । ବାଲବାଲ ଅର୍ଥେ ପିତା
ସାରିଆକୁ ପୁଣି । ୧୬ । ବରଷକ ଲେଖ ଦେ ଶରଦେ ଶରଦବା
ଯେବେ ତବାପାଦ ବୁଦ୍ଧେ ଶରଦବା ଦେବା । ୧୭ । ବରଷ
ଦୋଇଣ ଯେବେ ଗୋଟନକବାଣୀ । ଏବୋବ ଦୋଇଣ ସେ
ବରଷକୁ ବଞ୍ଚି । ୧୮ । ଦୋଶାଳକ ଦେଇ ବରଷା ଦେବି
ଏଣେ । ଶିଶୁବାଳା ଅବୁଦ ତାକ ଦେଇ ଦେବେ । ଅରେ ଅରେ
ବରଷେ ବୁଦ୍ଧିର ନାହିଁ ତର । ଏହା ବୁଦ୍ଧି ବରଷେ ବଞ୍ଚି ଅର-
ତର । ୧୯ । ଶରଦା ବରଷେଣ ଅଣିତ ବେଶର । ଏବରଷ
ମାରିଲେ ସେ ନ ବଳ ଦୋଇ । ୨୦ । ଦେବ କ ନ ଦେବ ବୁଦ୍ଧି
ବରଷା ବଦେଇ । ଦୋଇଲେ କ ଦୋ ଅହ ବରଷା ବର । ୨୧ ।
ନରଷାଳା ବରଷେ ବୁଦ୍ଧିରା ବରଷାଳ । ଅରଷିକ ଲେଖକ
ଏହକୁ ବରଷାଳ । ୨୨ । ବରଷା ଚରଣ ଦୋଇ ବର । ଅମ୍ବେ
ଦୋଷ । ବରଷାବଣୀ ନାଥ ନ ବରଷା ଦୋଷ । ୨୩ । ସେବକର
ସେବକ ବରଷା ବରଷା ଦୋଇ । ଶର ଶୁଦ୍ଧାପା ଅମ୍ବେ ଶର
ଦୋଷାଳ । ଦୋଶ ନରଷେ ବୁଦ୍ଧିର ନୋହୁଁ ସେ ବୁଦ୍ଧିର ।
ବୁଦ୍ଧିର ବରଷା ଏହା ଗୋଟନକ ବର । ୨୪ । ଅର ବର
ଦୋଶକୁ ସେ ନ ଦେବୁ ବରଷ । ବରଷା ବୁଦ୍ଧିରା ବରଷୁ

ଉଦୟ । ୧୮ । ଯାହା ତାହା କରୁଣ ସତ୍ୟ ସହା ଦେବୁଁ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋପେ ଯେବା କରୁଣୁଁ । ୧୯ । ନରସିଂହା ମୁଖକୁ
 ଏମନ୍ତ ବାଣୀ କୁଣ୍ଡି । ନମ ହସ ତୋଇ ଦୂର କରୁଣା ଦେ ସୁଣି ।
 ଗଉଡ଼ି ବାଉଡ଼ି ଜାଉଡ଼ି ଯେ ତାହା ବୁଝେ । ଦେବହୁଁ ଶବ୍ଦ
 ଦୋଇ ନ ଜାଣୁ ତା ଅପ୍ତେ । ୨୦ । ଯେତେ ଦୋଷ କଲେ
 ସୁଦ୍ଧ ଅପଦ ଶ୍ରୀବା । ଯେବେ ଶେଷକୁ ଦେଖେବେଳେ କି
 ବଞ୍ଚିବା । ୨୧ । ଏବେ ବୁଝେ ଗଉଡ଼େ ବହନେ ଯାଅ ଗଢ଼ି ।
 ଯେମ ଦେବେ ଅତି ଯେ କରୁଣା ଦୂରଦେବ । ୨୨ । ଗୋପାଳେ
 ଦୋଇଲେ ମୁକୁ ମାଳିଆର ଚୁଟ । ଯେମ ଅଣି ଦେବୁ ଅନ୍ଧ
 ସ୍ୱାଧିକାରୁ ପଥ । ୨୩ । ଦୂତ ଦୋଲେ ମୁଗସିଂହାବଳମନ୍ତ ପ୍ରାଣି ।
 ମଲ ମନ୍ଦୁରୁ ଅଳ୍ପ ଗଞ୍ଜାକାହିଁ । ୨୪ । ଉଗ୍ରୀ ସେ ବାମଣା
 ବୁଝେ ମୋର ପରିବାର । ଉଦ୍ଧୃତକୁ ଶ୍ୱାସକାରୁ ଶବ୍ଦ ଲମ୍ବ ବର ।
 ଶୀତଳ ମନୋହର ସୁନା ଯେମାନଙ୍କ ଦେଖ । ଯଥାବଦ୍ଧାବଦ୍ଧ
 ତାହାଙ୍କୁ ବୋଧୁନା । ୨୫ । ଏବେ ଯାଅ ଗମସ୍ତେ ଶ୍ୱାସକୁ ଶାନ୍ତ
 ମୁଣ୍ଡି ଶାନ୍ତନୁ ଯାଏ ବୁଝେ ନ ଚନ୍ଦ୍ରବ ପଡ଼ି । ୨୬ । ଅନୁର
 ପଦାର୍ଥ ଦେବେ ଦୂର ଉପହାର । ଅଣି ମହି ଅଗଣାଦେ ବହୁ ଚିନ୍ତ
 ତତ୍ତ୍ୱ । ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥମାନେ ଏତାଦି ଯୋଗକ । ତର ଶାନ୍ତେ
 ଦୋହେ ଯେ ଦେବୁ ନ କରୁନ । ୨୭ । ମନଦେବେ ଦୂର
 ତତ୍ତ୍ୱ ଶ୍ରୀମନ୍ତ । ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ପଡ଼ିଲେ ଦେବୁ ନ ନିବେଶି ବଞ୍ଚି ।
 ଶତରଙ୍ଗେ ଦୂତ ନେ ପ୍ରଣାମ ଦୋହେ ଉଗ୍ରୀ । ଶ୍ରୀମନ୍ତ ସିଦ୍ଧିଲେ
 ବହନ ମୁଖ ମଣ୍ଡି ॥ ଅଣିଦୋହେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରୀ ବଞ୍ଚେ ବାମଣା । ଏବ
 ତଳେ ଅପର ଅବେଶ ତଳେ ଶ୍ରୀ । ୨୮ । ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ
 ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ସହା ଦେବ । ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ଶ୍ୱାସକାରୁ ଶାନ୍ତ ।
 ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ଦୋଇଲେ ଯେବେ ଅଳ୍ପ ଦେବ । ଦୁର୍ଗତ ଯେ
 ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ଅନୁର ସେ ଲବ । ୨୯ । ଦୂତ ଦୋଲେ ତରଳ
 ଦେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ମାଳିଆ । ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ଶ୍ରୀମନ୍ତେ ।

ଅମର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ କାନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଶିବ । ଘୋଷଣା ଘୋଷ
ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ପୁର । ୧୭ । ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ପରମ୍ଭ
ଭବିଷ୍ୟ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ବୃନ୍ଦା ଅଣ୍ଟି ଦେଇ ତରୁ ତମ । ୧୮ । ଏହା
ସୁଖି କାହାର ହୋଇଲେ ଘୋଷଣା । ଅମ ଅମ ବୋଲି ଅବେ
କହୁଥିଲେ ନର । ୧୯ । ଗୁପ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଦେବେ ଚଳେ
ଘଣ୍ଟି । ଘୋଷାଦି ଘୋଷାରେ ଯେ ବରମ୍ଭେ ବୃନ୍ଦାବନୀ । ଲକ୍ଷ୍ମଣର
ନୟନୀ କାନ୍ତେ କରା ପଣା । ଲକ୍ଷ୍ମଣର ଅମୃତମୟୋତ୍ତ ତବ
ପିତା । ୨୦ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ବୋଲି ଘୋଷାଦି ଲକ୍ଷେ ଶୁଭ । ଲକ୍ଷେ
ଶୁଭ ବୁଧ ଶୁଭ । ଶୁଭ ଲକ୍ଷେ ଶୁଭ । ୨୧ । ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷେ ଶୁଭ ଯେ
ଘୋଷାଲକ୍ଷେ ଦେଖି । ଶୁଭ ପାଞ୍ଚ ଘୋଷାଦି ଘୋଷାଲକ୍ଷେ
ଘୋଷ । ୨୨ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଶୁଭ ଯେ ଶୁଭେ ଶୁଭ । ଅଣ୍ଟି
ଶୁଭ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଶୁଭ ଶୁଭ । ୨୩ । ସୁଖାଦେବେ ଶୁଭେ ଯେ
ଅମୃତ ଅମୃତ । ଦେବେ ଦେବେ ଶୁଭଲକ୍ଷେ ଶୋଭାପୁ ଶୁଭ ।
ଅମୃତ ଶୁଭେ ଯେ ଶୁଭଅମୃତ ଦେଖି । ଶୁଭେ ଅମୃତ ଶାନ୍ତିଶ-
ମାନ ଶୁଭ । ୨୪ । ଘୋଷାଦି ଶୁଭ ଏ ଅମୃତ ବୃନ୍ଦାବନୀ ।
ଶୁଭ ଶୁଭ ନ ଶାନ୍ତିଲକ୍ଷେ ଶୁଭ ବୁଧ ଶୁଭ । ୨୫ । ଶାନ୍ତି
ଘୋଷା ଶୁଭ ବା ଶାନ୍ତିଲକ୍ଷେ ଶାନ୍ତି । ଦେବେ ଦେବେ ଶୁଭେ ଶୁଭ
ଅମୃତ ଅମୃତ । ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ନ ଶାନ୍ତି ଶୁଭେ ଶୁଭ । ଶାନ୍ତି
ଶାନ୍ତି ଦେବେ ଶୁଭେ ଶାନ୍ତି । ୨୬ । ଶାନ୍ତିଲକ୍ଷେ ଶୁଭେ
ଦେବେ ଦେବେ ଶୁଭେ । ବୃନ୍ଦାବନୀ ଶୁଭେ ଦେବେ ଦେବେ ୨୭ ।

ବୃନ୍ଦାବନୀ ।

ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଯେ ସୁଖି: ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଯେ
ବୃନ୍ଦାବନୀ । ୧ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନୀ । ଶ୍ରୀ-
କୃଷ୍ଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଯେ ବୃନ୍ଦାବନୀ ଦେଖି । ୨ । ଅମର
ବୃନ୍ଦାବନୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ । ବୃନ୍ଦାବନୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ।

ଭୁବନୀନାମ । ଏମନ୍ତେ କୃତ କବଚେ ଦେଲେ ପଦପଦେ । ଭର
 ବଳେ ଥୋଇ ଓଳସିଲେ ବୃନ୍ଦାବନ । ୪ । ଭରର ଅନ୍ତରା କୋଟା
 ପିଣ୍ଡା ଦେଲେ ଦେହ । ଭୁବନକୁ ନିଶାଳ ଥୋଇଲେ କରୁ ଶୁଣ । ୫ ।
 ନକସନା ବୋଇଲେ ପୁଣିଥା କୃତମୟ । ପଦପଦକୁ ଦେବ
 ଭୁବନକୁ ଅର୍ପି । ୬ । ପଦପଦ ଦେଲେ ଚାନ୍ଦିନୀରେ ପ୍ରଭୁ
 ବୁଝେ । ଆତ ଏବେ ଅଳ୍ପ ଦେଲେ ବଳସିନ୍ଧୁ ଅନ୍ତେ । ୭ ।
 ଶୁଣି ବୋଇଲେ ବୁଝେ ଧରପ୍ରଦେଶ ଶିବ । ପଦପଦ ପରେ
 ପାଇଁ ବୁଝାକୁ ଯେ ଦେବ । ୮ । ଅଳ୍ପ ପାଇଁ ବଳିଲେ ଅନଳ-
 ଶରୁ ଦୋଇ । ନାଥେ କୃତ ଦେଲେ ଗଲେ ପଦପଦା ଦେଇ । ୯ ।
 ଭୁବନୀର ଦୁର୍ଗ ପାଇଁ ବଳପ୍ରଦେବ । କୃତ କୃତ ଧୃତି ଦେଲେ
 ଅତି ବଳପ୍ରଦ । ୧୦ । ଯେ ଯାହାର ମନ୍ତ୍ରଦେବ ଗୋପାଳେ ପାଇ
 ପାଇଁ । କୃତ ମୁଖ ବର୍ଣ୍ଣନା କୋଇଲି ଦେବାଳୀ । ୧୧ । ବୁଝାବା
 ବୋଇଲେ ଏବେ କି ବୁଝି କରୁଣା । କୃତର ବୁଝିଲେ ପ୍ରଭୁ
 ବୁଝୁ ମରୁଣା । ୧୨ । ଏବେ ଦୁର୍ଗାମାନ ବୁଝୁ ଅନ୍ତରାଳ ବୁଝୁ ।
 ବୁଝୁବୁଝି ପଦପଦ ନାଥରେ ବଳେ ମାୟ । ୧୩ । ସଦାବେ
 ଦେବ ଦୁର୍ଗ ବାହାକୁ ଯେ ଦେବୁଁ । ଏହା କେ ଗାୟନ ନାଥ କି
 ବୁଝି କରୁଣ । ୧୪ । କି ବୁଝି କରୁଣ କେବଳ ନିଆଯାଉ ଶାନ୍ତି
 ଅତି ଦେବୁଁ ବୁଝୁବୁଝି ଗୋପକୁ କରୁ । ୧୫ । ଶୁଣି ବୋଇଲେ
 ପଣି କୋଇଲିକି ନାଥ । କୃତର ମାଣିବ କି ଯେବୁଁ ଶାନ୍ତିଦେଇ ।
 ଗାୟନୀର ପଦାର୍ଥ ନାଥକୁ ଅନ୍ତେ ଦେବୁଁ । କୋଟେ ମତେ
 ଦୁର୍ଗୁଣି ଯୋ ନି ଅଗ୍ନିକ ପଦୁ । ୧୬ । ଏଥୁରୁ ଯୋ ଦୁର୍ଗୁରୁ ନି କବ
 ନକବାଳି । ଦେବୁଁ ଦେବୁଁ ଅର୍ଜେଇ ମୁଁ ଦେବପାରେ ଚିଲି । ୧୭ ।
 ବୁଝାବା ବୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ଯଥୋପାୟୁର । ଦେବପଦେ ଗାୟନ
 ନାଥ ମେତେ ଅପୋକର । ୧୮ । ପଦପଦ ଅବାବ ଦୋଇ
 ପଦପଦ ପଦୁ । ଦୁଇ କରରେ ଦେବେ ଗାୟନା ଗୋପାଳ ।
 ନାଥା ବୁଝି ବୁଝୁ ବୁଝେବୁଝି ପଦପଦ । ପଦପଦାମାନ ବାଳା ଗାୟ

99003

[illegible]

ଚକ୍ର ଥିବା । ୪୦ । ଦେଖିଲେ ମୁଁ ପ୍ରଦେଶିକ ସୁଖ ନଳ ବଳା ।
 ଶତ ସେ ଗୁପ୍ତନ ପ୍ରଭୁ ଶିଳ୍ପ ଅଟେ ଚଳା । ୪୧ । ଚାହା ସୁଣି କଲେ
 ହୋଇଲେ ନିମନ୍ତେ । ପାଞ୍ଚି ଚକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଭୁ ସ୍ବର୍ଗେଇ ଯାଏ ।
 ନାସ୍ତର ଶକ୍ତେ ପାତାଳ ସୁର ଦେବ । ଏବେ ବହୁ ଦୋଇଲେ
 ବୁ ସୁତ ତେ ମେମ୍ବାଣ୍ଡି । ୪୨ । ଚକ୍ରକୁଟ ଅନନ୍ତ ହୋଇବ ପ୍ରଭୁ
 ଅଗ୍ନି । ସ୍ବୟଂବାସୁ ଦୋଇଲୁ ଯେ ଦେଖି ପ୍ରାଣପଣି । ୪୩ । ସାମାନ୍ୟ
 ଉପରେ ଯେ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅଟେ ଦେଲେ । ବଡ଼ ଅଳ୍ପ ବଳ ତର ଗୁଡ଼ି
 ବ ଗା ତୋଲେ । ୪୪ । ଚାହା ସୁଣି ସ୍ବୟଂବାସୁ ଉପରେ ଶିର
 ହୋଇ । ଶକ୍ତିରୁପ ଉପରକୁ ଦେଲେବ ଅନାଦି । ୪୫ । ଅଗ୍ନିରୁପ
 ମୟର ଅଟେ ପେଟ ମୋଟା । ପ୍ରଥମେ ଚକ୍ତିର ଯେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାତ
 ମୋଟା । ୪୬ । ଦ୍ବିତୀୟେ ଚକ୍ତିର ଲଗ୍ନରେ ମେଘମାଳ । ତତ୍ତ୍ବର
 ଅନ୍ତର ବରଷୁଲୁ ତର । ୪୭ । ତେବେ ସ୍ବାନରେ ଅଦ୍ବିତୀୟ
 ଶାଳ ଗର୍ଭେ । ପ୍ରଥମେ ଦିଶାରେ ବାସୁ ଦେବୁ ଶିର ଉପରେ । ୪୮ ।
 ଦେଲେ ଗୁପ୍ତ ବାସୁ ଦିନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଲଗ୍ନ ଅଟେ ବାସୁ
 ଦେବ ଯେ ଗୁପ୍ତ ଅ । ୪୯ । ଦେଖିଲେ ଅଗ୍ନିର ଗୋପ୍ୟ ଅଟେ
 ହୋଇ । ଦେଖିଲେ ଚକ୍ରମାନେ ସାକ୍ଷୀକୁ ବହୁ । ୫୦ ।
 ଦେବେ ସ୍ବାନରେ ଯୁବ ଚକ୍ରକୁ ମାନ । ଦେଖିଲେ ଚକ୍ରକୁ
 ମୋଟରର ପର । ୫୧ । ଦେଖିଲେ ଲଗ୍ନର ଗୁପ୍ତର ଉପା
 ମାଣି । ଦେଖିଲେ ଗୋପ୍ୟମାନେ ଚକ୍ତିକୁ ନାହିଁ । ୫୨ ।
 ଦେଖିଲେ ବଣ ଚକ୍ର ହୋଇଅଛି ଗୋଟ । ଦେଖିଲେ
 ଚକ୍ତିମାନେ ଚକ୍ରକୁ ତପ । ୫୩ । ଦେବେ ସ୍ବାନରେ ଚକ୍ର
 ସୁପ୍ତର ଚକ୍ରମାନ । ଦେଖିଲେ ଚକ୍ରକୁ ଚକ୍ରମାନେ । ୫୪ ।
 ସାମ୍ବଦ୍ଧ ଦେଖିଲେ ଚକ୍ର । ଚକ୍ର ଅଟେ । ଦେଖିଲେ ଚକ୍ରକୁ
 ଅଗ୍ନିର ଶକ୍ତିମାନ । ୫୫ । ଦେଖିଲେ ଦେବେ ଅଗ୍ନିର ଚକ୍ର
 ଲଗ୍ନ । ଦେଖିଲେ ପ୍ରାଣ ଚକ୍ର ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି । ଦେଖି-
 ଲେ ଚକ୍ରର ଚକ୍ର ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି । ଦେଖିଲେ ଦେବେ ଅଗ୍ନି

[illegible]

ପୁରୁଷତ୍ଵ । ୧୪ । ଭାଷା ଦେଶୀ ସ୍ଵଭାବ ଯେ ହୋଇଲେ ବାଚର ।
 ମହାବଳ ପାଇଣ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଧରନ୍ତର । ୧୫ । ବଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମର
 ପଦାକୁ ମରା କୁଟ । ଉତ୍ତରୁଦ୍ଵିଗ ଧରନ୍ତେ ଧରଣୀରେ ଲେଟ । ୧୬ ।
 ଚକ୍ରାକୃତ ଦେଶୀର ପରଲେ ମନ୍ତ୍ରକୁମ୍ଭେ । ଧୃତଞ୍ଜଳ ହୋଇଲେ
 ଭେଦନା ନାହିଁ ଅନ୍ତେ । ୧୭ । ଚକ୍ରା ଦେଶୀ ଶ୍ରବଣର ଗତିର
 ଯେ ଦକ୍ଷ । ମନ୍ତ୍ରାଦି ଶବ୍ଦ ଗ୍ରାହଣେ ଯେ ମୋ କୁଆ । ୧୮ ।
 ଏହେତ ଉପାଦି ମନେ ମନେ ଜଗତର । ଶିବତମ୍ଭ ମୁରତି
 ଧରନ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ । ୧୯ । ଅପେକ୍ଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଧରା ଲୋକପାଳେ
 ଗୋଟ । ହେତୁକ୍ତେ ଯେ କୁପ୍ତ ଦେବରେ ବସୁକୃତ । ୨୦ । ମୋକ୍ତ
 ନମୁଦର ବୋଟ୍ ଧର ପଦୁଆଣି । ସ୍ଵାଧୀନ ବୋଲିଲେ ଯୋ କୁଣ୍ଡ
 ଗ୍ରାହଣୀ । ୨୧ । ଅନ୍ତର ନିକ୍ଷା ଲୋକପାଳେ ଶୁଭ ଗୋ ନ
 ପାଶ । ଦେବେଦେବେ ଯାଏ ଗୋ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଶରା ପାଶ । ୨୨ ।
 ଚାନ୍ଦ ମୁଣି ସ୍ଵାଧୀନ ଯେ ଘରରେ ଚରାଣି । ମୋକ୍ତର କୁଣ୍ଡକୁ
 ବାନ୍ଧି ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧ ଧରି । ୨୩ । ଶୁଭାକାଶ ଲୋକ ଗୋଲକୁ
 ଗନ୍ଧାପାଣ । ଦେଶୀର ଚକ୍ରା ପାଶୋଲିଲେ ଗୋପାଳଣୀ । ୨୪ ।
 ସ୍ଵାଧୀନ ବୋଲିଲେ କୁମ୍ଭେ ସୁଖ ଦେବତା । ଏହେତ ଶ୍ରବଣ ମୁଁ
 ଯେ ପାଦପୁର ଶ୍ରବଣ । ୨୫ । ପୁଣ୍ୟେ ତ ଏମନ୍ତ ଦେଶୀର
 ଗନ୍ଧାପାଣ । ଅପେକ୍ଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ଗର୍ଭେ ପୁରୁଷତ୍ଵ । ୨୬ । ଶ୍ରବଣ
 ଲୋକରେ ସ୍ଵାଧୀନ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ନ ଲାଶୁ । ଅନ୍ତର ଗନ୍ଧାପୁର ଶ୍ରବଣ
 ଗ୍ରାହଣ ମନ୍ତ୍ର । ଶ୍ରବଣୀ ଗର୍ଭ ମୁଁ ଯେ ଶ୍ରବଣର ଦେବତା ।
 ଗୋପାଳକ ଗୋପାଳ ଯେ ନ ଅଶ୍ଵିନ ଦେବତା । ୨୭ । ଏହା
 କୁମ୍ଭେ ଶିବ ହୋଇ ଶାସ ନବବାଳୀ । ଶ୍ରବଣେ ଶ୍ରବଣେ ମୁଁ ଯେ
 ଶ୍ରବଣ ଦେବ ଶିବ । ୨୮ । ଶ୍ରବଣର ଗର୍ଭେ ଶ୍ରବଣ ନବବାଳୀ ।
 ଅପେକ୍ଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଯେ ପାଦପ ଦେବ ବର । ୨୯ । ସ୍ଵାଧୀନ
 ଲୋକରେ କୁମ୍ଭେ କୁଣ୍ଡ ଗନ୍ଧାପାଣ । ଶ୍ରବଣେ ମୁଁ ମନେ ପୁଣ୍ୟ
 ଦେବ ବର । ୩୦ । ଶ୍ରବଣ ଲୋକରେ ଅପେକ୍ଷ ଶ୍ରବଣ ନବବାଳୀ ।

ବୁଢ଼ାଦା କହେଲେ ତୁ ଭଗବେ ଦେଉ ଲେଖା । ୧୨ । ଏହି
ଭଣ୍ଡାରୁ ବ୍ରହ୍ମା ନ ପାଇଇ ଦେଖି । ତାହା ତୁ ପ୍ରତପେ ଦେଖିଲ
ଯୋ ଜନମୁଖୀ । ୧୩ । ଭଣ୍ଡାରୁ ଦେଖି ତୁ ଗୋ ମୋଟ ବଳ
ଦେଶୁ । ସତେକେଁ ଦେଖିଲେ ତୁ ହସନ ପ୍ର ସ୍ବେ ମଣ୍ଡ । ୧୪ ।
ସ୍ବୟବା ବୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦେଖିଲ । ଏତେବନ୍ଧୁ ପ୍ରଭୁ
ଦୋଇ ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲ । ୧୫ । ଏବେ ଦୋଇ ମଜ୍ଜନ ଦେଖି
ଇଲେ ସ୍ବବନ୍ଧୁ । ମନେ ମନେ ବିଚାର କରିଛି ଶିଶୁପାଳ । ୧୬ ।
ଅନ୍ୟଦେ ଦିଶୁର ଦବର୍ଦ୍ଦି ଶାବଜାଣି । ଘୋଷଣାକ୍ତି, କରୁନା ସେ
ଘୋଷାଧାର ସ୍ଥାନ । ୧୭ । ଯେଉଁ ବୃନ୍ଦାବନେ ସହ ଘୋଷାଧାର
ମେଳି । ଉପବନ ସାଏ ରହିଁ କରୁନା ସେ ଦେଖି । ୧୮ । ଅଳ୍ପ
ବେଳାଇବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ରଜବାର । ବୃନ୍ଦାବନେ ଥିଅ ନେଇ
ଭଣ୍ଡାରାଜମାନ । ୧୯ । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଇ ଅଳ୍ପ ସେ ବେଳାଇ ।
ଭଣ୍ଡାରାଜ ବନ୍ଧା ବୃନ୍ଦାବନେ କଲେ ୠ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ବର ଖର
ପ୍ରଭୁ ଭବଜାଣି । କବସମୁଦରେ ପ୍ରଭୁ ଉପେ କଲେ ଯାଣି । ୨୦ ।
ଅସୁର ଦରହ ଦେଶୁ ବାମଦେରେ ଥର । ସୁବିବର ବାଉଲେ
ଘୋଷାଧାର ଜମା ଥର । ୨୧ । ସର ସର ସୁକୁହୁ ଅମୁଦବର
ଧର । ସୁଶିବରୁ ଭୂତାନ୍ତ ହୋଇଲେ ଘୋଷାଧାରୀ । ଜାଣି ଭୁବ
ବୁଦ୍ଧମ୍ବ ପ୍ରଜାଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ନିଜା । ସର ବର ପ୍ରଭୁଦେ ପରଲ କଲେ
ଦେବନା । ୨୨ । ବରେ ଥାଇ ଭୂତାନ୍ତ ହୋଇଲେ ଘୋଷାଧାରୀ ।
ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦିଦେ ଯାଇଁ ବୃନ୍ଦାବନେ ପିଇି । ୨୩ । ଭଣ୍ଡାମାୟା
ଉପର ଅଛନ୍ତି ନରବାର । ଘୋଷାବନେ ସ୍ବୟବାକୁ ସୁକୁହାଣ୍ଡି
ଦେଶୁ । ୨୪ । ଇନ୍ଦ୍ରଜାୟମାୟା କରୁଛନ୍ତି ସବଜାଣି । ଘୋଷା-
ଧାର ଅସିବା ସ୍ବୟବା ନ ଜାଣଇ । ୨୫ । ପୁରୁଷର୍ଷି ଋଷି ଆଜ୍ଞା
ଦେଲେ ଉଦ୍ଧର । ସେ ଯାଆ ଇନ୍ଦ୍ରାବେ ଏ ଘୋଷକୁ କୁର ବର
। ୨୬ । ଉପବନ ସାଏ ଭୁବେ ଅସୁହର ବାଣୀ । ଧାରା ଦେଇ
ବୁଝିଲା କରୁନା ଉଦ୍ଧେବି । ୨୭ । ଘୋଷାଧାର ବୋଇଲେ

ବୁଦ୍ଧେ ସୁଫଳ ଲଭନକ । ବୁଦ୍ଧ ଅଳ୍ପ ପରମ୍ପରା ସମ୍ପଦ୍ ବହନ ।
 ଏହି ଅନନ୍ତରେ ତଥା ସୁଫଳ ତପେ ଶୁଭ । ଶୟତେ ହୋଇଲେ
 ଶୁଦ୍ଧ ଅନନ୍ତମୁଦେ । ୧୩୧ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସମସ୍ତେ
 ଶୁଦ୍ଧରେ । ହିରଣ୍ୟା ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୩୨ ।
 ଏହି ବୁଦ୍ଧେ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଏ ମାତ୍ରା ନ ଜାଣେ
 କ୍ଷୟ ଶୁଦ୍ଧେରେ ମାତ୍ର । ୧୩୩ । ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ । ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୩୪ ।
 ଅଳ୍ପ ଶାନ୍ତ ବାହାର ହୋଇଲେ ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତ । ଯେ ଶାନ୍ତ ମନ-
 ଦେ ଶାନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୩୫ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୩୬ ।
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଏହି ବୁଦ୍ଧେ ମନସ୍ତୁ
 ଶାନ୍ତ ବନମାଳା । ଏହି ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୩୭ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ ମୋ ବଚନ । ଶୁଦ୍ଧେ ମୋର ଏହି ଅମ୍ଳ ନାଟ୍ ଶୁଦ୍ଧେ ।
 ଏହି ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୩୮ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ।
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୩୯ ।
 ଏହି ଅନନ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୦ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୧ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୨ ।
 ଏହି ଅନନ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୩ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୪ ।
 ଏହି ଅନନ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୫ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୬ ।
 ଏହି ଅନନ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୭ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୮ ।
 ଏହି ଅନନ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ
 ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୪୯ । ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୫୦ ।

ଚକ୍ର ନ ହେଉ । ମହାବଳ ପାଇ ଅମ୍ଭା ଅବାସେ ହେଉ । ୩୯ ।
 ଚକ୍ରହର ହୋଇ ମୁଁ ଶକ୍ତିର ମୁକ୍ତି ଯାଉଁ । ଶୁଦ୍ଧାସ ମାଣକ
 ଥିଲା ତହୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୪୦ । ଏହାଦେବ ବରଦ ଚକ୍ରହେ
 ନବନାମ । ନବସୁରା ସମୁଦେ ଶମସ୍ତେ ଯାଉଁ ପୁଣି । ଗୋଷ୍ଠ-
 ନବନାମ ସେ ସୁରର ଚକ୍ର । ସୁଧବା ଗର୍ଭର ଅନ ବାହନର
 ଗୋଲ । ୪୧ । ମୁକୁତର ଲୋକର ଶୁଣିବର ପାଶ । ସୁଧବାକୁ
 ଦେଖିବ ଚକ୍ରର ହୋଇ ଅସ । ୪୨ । ମନ୍ତ୍ରର ଆବାସ ହୋଇ
 ଅଛନ୍ତି ଲୋପାଳ । ମନ୍ତ୍ରଗ୍ରାଣୀ ଲେଉଟି ବର୍ତ୍ତର ଅବଦେଶ ।
 ତାହା ଶୁଣି ଯଶୋବନ୍ତୀ ଅସର ହୁଅନ୍ତା । ଶୁଦ୍ଧ-ବୋଇଲେ
 ମାୟେ ଅପେ ଶିଶୁ ଦେଖି । ୪୩ । ଚକ୍ରହର ବଥା ଅପେ
 ଦେଖିବୁଁ ଶୁଦ୍ଧ । ତେହୁଁ ଠାରେ ଯୋ ମାର୍ଗର ଗରିଷ୍ଠର ହୁଅ ୪
 ବନସର ବୋଇଲେହେଁ ଅପେ ଦେଖି ଶିଶୁ । ବେଶବର ଅପେ
 ଶାଢ଼ ମାର୍ଗର ଦେଖିବୁଁ । ଏହେ ଲୋକ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଉଁଲେ
 ଅତି ଶରେ । ବେଶବର ଧରାରେ ଯଶୋବା ବେଶବରେ । ୪୫ ।
 ଚକ୍ରହେ ଚକ୍ର ସେ ବରେ ପ୍ରଣୀତେଶ । ସୁଧବା ମନ୍ତରେ
 ଯାଉଁ ତେଲେ ପରଦେଶ । ୪୬ । ରହୁଅଛନ୍ତେ ଚକ୍ରହରେ
 ଶୁଦ୍ଧଦେଶୀ । ଶୁଦ୍ଧକୁ ସୁପ୍ତ ଅଛନ୍ତ ଦେଲେ ହୁଅ । ୪୭ ।
 ସୁଧବା ବୋଇଲେ ଚକ୍ରାବରର ସୁକୁ । ଶବ୍ଦ ରଚେ ଶ୍ରବୁ
 ତେବେରୁ ଅଛୁ । ୪୮ । ଅନେକ ମୁରଦ ନାୟା ତେ ପାରିତ
 ନାହିଁ । ଅନନ୍ତ ସୁକୁରୁ ରବି ଶିବେଶ । ୪୯ । ତେବେ-
 ତେବେ ଧରୁଥିବୁଁ ଶୁ ମାୟା ଗୋଟି । ଏବେବେଳେ ଅସୁରୁ
 ହିରଣ୍ମୟର । ୫୦ । ଏହେ ବୋଇଲେ ପ୍ରତି ତେଲେ ନବନାମ ।
 ଚକ୍ରାବରୀକୁ ନାମରେ ମନେ ଭାବି । ୫୧ । ହସ ହସ
 ଯୋଗୁଁ ଶ୍ରବୁ ମାୟା ହେଉ । ସୁଧବାବ ଗଲା ଅଛୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ପ୍ରତିପଦେ । ୫୨ । ଲୋକରେ ବସିବୁଁ ପୁଣି ବରନ୍ତି ଅଛୁ ।
 ତେହୁଁ ଠାରେ ଯାଉଁ ତୋତେ ଗରିଷ୍ଠର ହୁଅ । ୫୩ । ଶେଷ

ଦଥା ଅମ୍ବେ ଗୁଣ ବେଦବାଦ । ଗର୍ଭିଣୀ ଭବରେ ଅମ୍ବେ ରାତ୍ର
 ଥିଲା ଯାଉ । ୧୭୭ । ବୃଷଭା ବୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ବଡ଼ ଅଳ୍ପ
 ଯାହା । ଦେବାରେ ତତ୍ତ୍ୱଅ ବୋଇ ଜାଣଇ ମୁଁ ତାହା । ୧୭୮ ।
 ଏହା ଗୁଣି ସୁଖକୁ ବୋଲନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ । ପଲକକୁ ଉଠି ମାଇଁ
 ମୋତେ କର ତାଣ । ୧୭୯ । ତୁ ଦେବେ ବର୍ତ୍ତୁଲ ବୋ ଶବ୍ଦ
 ହେଲା କର । ଘରେ ବୃଣି ବସିଥିବା ବାହାଳକୁ ଚାଲ । ୧୮୦ ।
 ତାହା ଗୁଣି ବହନ ଉଠିଲେ ନବବାଳୀ । ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ତାଣ କର
 ବାହାଳକୁ ତଳି । ୧୮୧ । ଶରଣେଟି ଦେଖିଲେ ଶ୍ରଦ୍ଧା
 କୁଟ । ଶ୍ରଦ୍ଧାଲ ବୋହିବ ତଳୁର ମହାପାତ୍ର । ୧୮୨ । ତଳିଲେ
 ବୋପାଳ ଯୋଏ ସେ ଯାହାଲ ଘର । ଚନ୍ଦ୍ରବେଣୀ ପାଦେଇ ଅରଣ
 ବେଶ୍ଟର । ୧୮୩ । ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏ ବୃତ୍ତଚର୍ଚ୍ଚା ଦେଖାବ ପଲ ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ତରଣ ତଳେ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ କର । ୧୮୪ । ଶିଶୁରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
 ଅଞ୍ଜେ ଯାହାଲ ତରଣ । ଶେଷ ପଦ୍ୟାବଳରେ ପଢ଼ିଲ କରଣ । ୧୮୫ ।

ସମାପ୍ତ

IMPA0000000070R

